

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/4/EK, 4. panta 1. punkts, 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts un 15. pants ir jāinterpretē kā tādi, uz kuriem nevar atsaukties, vērsties pret privātu uzņēmumu, pamatojoties vienīgi uz to, ka tam piemīt ekskluzīva sabiedrisko pakalpojumu koncesionāra statuss, kas ietilpst šīs direktīvas personīgās piemērošanas jomā laikā, kad minētā direktīva vēl nav transponēta šīs dalībvalsts tiesību sistēmā.

Tādam uzņēmumam, kuram saskaņā ar valsts iestādes izdotu tiesību aktu un tās pārraudzībā bija uzdots veikt sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanu un kuram šī mērķa īstenošanai ir pilnvaras, kas ir plašākas nekā noteikumi, kuri ir piemērojami attiecībā starp privātpersonām, ir pienākums ievērot Direktīvas 93/38, kas grozīta ar Direktīvu 98/4, noteikumus, un tādējādi dalībvalsts iestādes var pret to vērsties, atsaucoties uz šīm normām.

(¹) OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 19. decembra spriedums (Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsācis X

(Lieta C-437/12) (¹)

(Iekšēja aplikšana ar nodokļiem — LESD 110. pants — Reģistrācijas nodoklis — Līdzīgas valsts preces — Nodokļu neitralitāte starp importētām lietotām automašīnām un līdzīgām valsts tirgū jau esošām automašīnām)

(2014/C 52/29)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Pamatlietas dalībnieki

X

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* — Nīderlande — LESD 110. panta interpretācija — Iekšzemes nodokļi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru uzliek reģistrācijas nodokli, pirmo reizi izmantojot transportlīdzekli uz valsts tīklu ceļa — Nodokļa summa, kura no 2010. gada ir atkarīga no CO₂ izmešiem — Transportlīdzeklis, kurš laists ekspluatācijā 2006. gadā ārvalstīs un reģistrēts 2010. gadā valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 110. panta piemērošanas mērķim līdzīgas valsts preces, kas ir salīdzināmas ar tādu lietotu transportlīdzekli kā pamatlieta, kurš pirmo reizi tika izmantots pirms 2008. gada 1. februāra un kurš ir importēts un reģistrēts Nīderlandē 2010. gadā, ir Nīderlandes tirgū esoši transportlīdzekļi, kuru īpašības ir vistuvākās minētā transportlīdzekļa īpašībām.
- 2) LESD 110. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tas nepieļauj tādu nodokli kā vieglo automobiļu un motociklu nodoklis (belasting personenauto's en motorrijwielen), kas ir spēkā 2010. gadā, ja un ciktāl šī nodokļa apmērs, ar ko apliek lietotus importētos transportlīdzekļus, tos reģistrējot Nīderlandē, pārsniedz vismazāko atlikušo šī nodokļa apmēru, kas iekļauts šajā pašā dalībvalstī jau reģistrētu līdzīgu lietoto transportlīdzekļu vērtībā.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 12. decembra spriedums (High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd/Sanofi

(Lieta C-443/12) (¹)

(Cilvēkiem paredzētas zāles — Papildu aizsardzības sertifikāts — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 3. pants — Šāda sertifikāta saņemšanas nosacījumi — Divu zāļu, kuru sastāvā daļēji vai pilnīgi ietilpst viena un tā pati aktīvā viela, secīga laišana tirgū — Tādu aktīvo vielu kombinācija, viena no kurām jau tikusi tirgota kā zāles ar vienu aktīvo vielu — Iespēja saņemt vairākus sertifikātus, pamatojoties uz vienu un to pašu patentu un divām tirdzniecības atļaujām)

(2014/C 52/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Atbildētāja: Sanofi

Pedaloties: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *High Court of Justice (Chancery Division)* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (OV L 152, 1. lpp.) 3. panta a) un c) punkta interpretācija — Papildu aizsardzības sertifikāta saņemšanas nosacījumi — Jēdziens "ar spēkā esošu pamatpatentu aizsargāts produkts" — Kritēriji — Iespēja piešķirt sertifikātu katrām zālēm gadījumā, ja patents attiecas uz vairākām zālēm

Rezolutīvā daļa:

Tādos apstākļos kā pamatlietā, kurā, pamatojoties uz patentu, ar ko tiek aizsargāta novatoriska aktīvā viela, un zāļu, kuru sastāvā šī viela ir vienīgā aktīvā viela, TA, šī patenta īpašnieks jau ir saņēmis vienu PAS šai aktīvajai vielai, kas tam ļauj iebilst pret minētās aktīvās vielas — vienas vai kombinācijā ar citām aktīvajām vielām — lietošanu, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm 3. panta c) punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tam ir pretrunā, ja, pamatojoties uz vienu un to pašu patentu un vēlāk izsniegtu tirdzniecības atļauju atšķirīgām zālēm, kuru sastāvā ir minētā aktīvā viela kombinācijā ar citu aktīvo vielu, kas pati par sevi nav aizsargāta ar minēto patentu, šī patenta īpašnieks saņem otru papildu aizsardzības sertifikātu, kas attiecas uz šo aktīvo vielu kombināciju.

(¹) OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 12. decembra spriedums — Rivella International AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Lieta C-445/12 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "BASKAYA" — Iebildumi — Divpusēja konvencija — Trešās valsts teritorija — Faktiskas izmantošanas jēdziens)

(2014/C 52/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Rivella International AG (pārstāvis — C. Spintig, advokāts)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2012. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-170/11 Rivella International/ITSB — Baskaya di Baskaya Alim ("BASKAYA"), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 10. janvāra lēmumu lietā R 534/2010-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Rivella International AG un Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — Sajaukšanas iespēja starp grafisku apzīmējumu, kas ietver vārdisku elementu "BASKAYA", un starptautisku agrāku grafisku preču zīmi, kas ietver vārdisku elementu "Passaia" — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpums — Kļūdaini iebildumu pārbaudes vērtējums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Rivella International AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 366, 24.11.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 19. decembra spriedums (Landgericht Krefeld (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd/ Inter-Zuid Transport BV

(Lieta C-452/12) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 27., 33. un 71. pants — Lis pendens — Nolēmumu atzīšana un izpilde — Konvencija par kravu starptautisko autopārvadājuma līgumu (CMR) — 31. panta 2. punkts — Līdzāspastāvības noteikumi — Regresa prasība — Negatīva atzīšanas prasība — Spriedums par negatīvu atzīšanas prasību)

(2014/C 52/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Krefeld

Pamatlietas puses

Prasītāja: Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd

Atbildētāja: Inter-Zuid Transport BV

piedaloties: DTC Surhuisterveen BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Landgericht Krefeld — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (Briseles I regula) (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 27. un 71. panta interpretācija — Saistība ar Konvenciju par kravu starptautisko autopārvadājuma līgumu (CMR) — Līdzāspastāvības noteikumi — Lis pendens — Pienākums interpretēt CMR 31. panta 2. punktu, ņemot vērā Briseles I regulas 27. pantu — Saistība starp prasību par nosūtītāja vai saņēmēja zaudējumu atlīdzināšanu un pārvadātāja atzīšanas prasību, kuras mērķis ir atzīt, ka tas nav atbildīgs par zaudējumu rašanos vai, ja tomēr tā tiktu uzskatīts, ka tas ir atbildīgs tikai maksimālajā apmērā ("negatīva atzīšanas prasība")